

Media Monitoring

TÉMA	VYHOTOVENO
1. Helicopter emergency medical service, Letecká záchranná služba	30.10.2008
2. Raftáci	

MONITOROVANÉ ZDROJE	OBDOBÍ
Tištěná média	Denní monitor
Televize a rozhlas	29.10.2008 - 30.10.2008
Agenturní zpravodajství	

Obsahuje přehled a plná znění zpráv k zadanému tématu

HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Právo

Uřízl si ruku pilou	3
30.10.2008 Právo str. 13 Praha - Střední Čechy (ads)	HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

TEMPUS Medicorum

ANKETA	3
27.10.2008 TEMPUS Medicorum str. 2 Téma měsíce	HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Železničář

Cestující vyvázli bez zranění	6
30.10.2008 Železničář str. 6 Informujeme MARTIN NAVRÁTIL	HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Právo

Uřízl si ruku pilou

30.10.2008 Právo str. 13 Praha - Střední Čechy
(ads) HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

PŘÍBRAM – Šestasedmdesátiletý důchodce si v pondělí odpoledne při práci na cirkulárce uřízl ruku v zápěstí. Neštěstí se stalo v obci Jelence na Příbramsku.

„O výpomoc byl požádán vrtulník **Letecké záchranné služby** z Prahy, který vážně zraněného pacienta po poskytnutí neodkladné péče transportoval do Fakultní nemocnice Motol,“ sdělila mluvčí středočeských záchranářů Nina Šeblová.

Regionální mutace | Právo - Praha

TEMPUS Medicorum

ANKETA

27.10.2008 TEMPUS Medicorum str. 2 Téma měsíce
HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Uvažovali jste o odchodu za prací do ciziny? Nebo už máte se zaměstnáním v zahraničí nějakou zkušenost?

Stážoval jsem v USA těsně po tzv. sametové revoluci. Měl jsem také možnost vidět na vlastní oči zdravotnictví Nizozemska. Uvažovali jsme s manželkou (také lékařkou) o odchodu z Česka. V těchto zemích je vše perfektně organizováno. Lékař se staral jen o kvalitní práci a o to, aby nedělal chyby. Za to dostával vysoký plat a měl postavení ve společnosti, o jakém se nám zde může jen snít. Tak to bylo, je a bohužel i navždy bude. Tato země si nikdy nevážíla a neváží skutečných hodnot, jen o nich mluví. Mrzí mě kvůli dětem, že jsem nenašel odvahu odejít. Ubi bene ibi patria.

Jan Pokorný, ORL specialista, Ostrava

Zkušenost nemám, ale díky podmínkám honorování ambulantního specialisty ORL za odvedenou práci od VZP mně asi nic jiného nezbude.

Bohuslav Machaň, priv. ORL, Prostějov

Jsem starý, unavený a snažím se dále pracovat jako praktický lékař, protože důchod mám malý, nestačí pokrýt potřeby mé rodiny a můj synek by měl teprve za čtyři roky nastoupit na vysokou školu. Lékařské vzdělání je nejkrásnější, ale u nás nemá perspektivu. Schyluje se k tomu, že lékařské povolání nebude svobodným povoláním a lékař bude námezdním dělníkem pro zatím nedefinované podnikatele. A k věci: kdybych byl jen trochu mladší a trochu lépe uměl německy nebo anglicky, určitě bych vycestoval za prací. I kdyby tam měly být stejně nesmyslné podmínky jako u nás, alespoň bych si vydělal slušné peníze, které po převezení přes hranice se dále zhodnotí, abych mohl žít na úrovni lékaře.

Bohumír Šimek, praktický lékař, Křemže

Neuvažoval, mám to tady u nás docela rád, přes ten bordel, který tu panuje. Zkušenost se zahraniční prací tím pádem také nemám.

Petr Němeček, praktický lékař pro dospělé, Olomouc

O emigraci a práci v zahraničí jsme s manželkou-lékařkou silně uvažovali na jaře 2008. Tehdy u nás v nemocnici probíhal boj se zkorumpovaným krajským zastupitelstvem v čele s hejtmanem Karlovarského kraje.

Nyní situace vypadá obdobně, takže se nedá vyloučit v průběhu několika týdnů, že nakonec s prací v medicíně v Čechách skončíme.

Petr Igaz, internista, Nemocnice Karlovy Vary Tereza Igazová, amb. praktická lékařka, Vintířov

Za sebou mám 13 měsíců v Austrálii a 10 měsíců v Británii. O odchodu zpět do Austrálie uvažuji kontinuálně - lepší plat, lepší životní styl, lepší společnost... Od odchodu mne zatím zdržuje dosažená pozice.

Prim. M. Pavlík, Ph. D., ARK FN U sv. Anny v Brně, zástupce náměstka LPP pro chirurgické obory, člen odborného kolegia MZ

Považuji za velmi užitečné, aby naši lékaři stážovali v zahraničí (USA, Anglie, Švédsko a další země), přestože je nebezpečí, že pak se rozhodnou k trvalému pobytu někde jinde. Domnívám se, že větší část se vrátí obohacena odbornými zkušenostmi i jazykem. Pokud nenastanou nepředvídané ekonomické problémy, věřím, že budou platy lékařů stoupat. Dále musíme ve zdravotnictví plánovat systemizovaná místa datamanažerů, sekretářek i hospodářských pracovníků (kontakt s firmami). Také by měli všude být pracovníci pro kontakt s pojišťovnami. Tito všichni pracovníci jsou běžně zaměstnáváni v zahraničních pracovištích a usnadňují organizaci práce, umožňují lékařům, aby se věnoval své odborné činnosti. Je důležité, aby se plnily zmíněné podmínky, a pak se budou lékaři po kratší či delší stáži v zahraničí vracet do republiky.

Doc. Radana Neuwirtová, 1. interní klinika VFN, Praha 2

Jsem nucen zaměstnavatelem se zajímat i o práci v zahraničí. Opakovaně dostávám nabídky z Anglie, poslední na pozici lékaře oddělení urgentního příjmu do Královské nemocnice Winchester u Londýna. Plat hodinový 30 liber. Po zapracování 40 liber. Proč nejdu? Nemyslím si, že se dostatečně domluví anglicky, ale hlavně mám rád svou práci lékaře na **letecké záchranné službě** již 18 let, i za současného platového základu 26 700 Kč měsíčně. Jsem při smyslech, ač se to tak asi podle uvedeného nejeví.

Milan Brázdil, praktické lékařství, urgentní medicína a medicína katastrof

Ano, s myšlenkou práce v cizině koketuji neustále, spíše ale jako pendler.

Jaroslav Tyl, anesteziolog, Jičín Uvažovali jste o odchodu za prací do ciziny? Nebo už máte se zaměstnáním v zahraničí nějakou zkušenost?

Uvažovala jsem o tom v době před revolucí, za socialismu nebyla možnost vidět novinky. Nyní již neuvažuji, je široká možnost stáží apod. Z řad lékařů sokolovské nemocnice odešlo jen pár, většina z nich na speciální granty nebo zajímavé odborné pozice, kvůli angličtině, jen dva kvůli vyššímu výdělku, a to do Německa, které máme kousek od nás, a pendlují.

Věra Procházková, ředitelka nemocnice v Sokolově

Odpověď je neuvážoval, ani by mne to nikdy nenapadlo. Jsem přesvědčen, že lékař musí především s pacientem mluvit a poznat nejen jeho aktuální potíže, ale i další okolnosti, sociální prostředí, tak trochu i duši - a to myslím platí pro všechny odbornosti, nejen mou, snad s výjimkou rentgenologů, některých operativních oborů, možná i další úzké specializace by přicházely v úvahu... Proto bych sám v zemi, kde pacient nebude hovořit jazykem, který důvěrně znám a ani nebudu schopen porozumět sociálním faktorům pro tu zemi specifičným, nemohl dělat dobrou medicínu. A to se dle mě ani snad naučit nelze.

Alexander Štorek, psychiatr, Choceň

Ano, uvažoval! Důvody? Nedostatečné finanční ohodnocení práce lékaře, deprimující a ponižující jednání o cenách práce se zdravotními pojišťovnami a orgány státní správy, právní marasmus v této zemi, včetně právní ochrany lékařů, vztahy mezi lékaři u nás a zájmy jednotlivých skupin lékařů.

Miloslav Fišer, praktický lékař, Postoloprty

Kdybych byla mladší, možná ano. Moje mladá kolegyně stejného oboru pracuje v Británii jako GP a je velmi spokojena. Takto ne, je mi 57 let, mám zde rodinu, potřebují mne a chci s nimi žít. A možná by mi bylo proti mysli léčit cizince u nich, a neléčit ve své zemi odkud jsem vzešla. Srdce se mi svírá, když vidím lékaře z

různých rozvojových zemí v našich nemocnicích. A mám zkušenost, že mají jiná kritéria pro boj o život pacienta. Po 70. roce to pro některé už nemá „cenu“! Ani po odborné stránce to často u nich není, jak by mělo.

Eva Kalátová, praktická lékařka pro dospělé, Příbram O práci v zahraničí vážně uvažují a průběžně se na ni připravují několik let (opakuji si cizí jazyky, čtu reálie, jsem v kontaktu s personálními agenturami - uspěla jsem v konkurzu do Anglie). Asi 5 let se totiž snažím získat smlouvy se zdravotními pojišťovnami alespoň v jedné ze dvou svých specializací. Přestože už i média si všimla, že je nedostatek praktických lékařů, smlouvu nedostanu. O oboru psychiatrie ani nemluví. Proto bude pro mě jednodušší odejít za výdělkem do Anglie, Norska či Itálie než čekat, až se nějaký 80letý obvodní lékař rozhodne jít do důchodu.

Dagmar Přikrylová, psychiatr, praktický lékař -vedoucí lékař Vazební věznice Olomouc

Uvažoval jsem o odchodu, ale popravdě řečeno ani ne tak za finanční nabídkou jako za nějakou exotikou, resp. na místa, kde doktor je velmi žádaný: Afrika, eventuálně Jižní Amerika. Absolvoval jsem roční Fullbright Fellowship na univerzitě v Minnesotě, a byl to poučný pobyt. Nejen po stránce medicínské, ale hlavně v celkovém pohledu na způsob zdravotní péče v demokratickém státě, na vedení dokumentace, na rozdílnost v komunikaci, na úlohu psychosociálních pracovníků, ergoterapeutů, farmakologů atd.

Pavel Boček, pediatr, klinická onkologie, FN Motol, Praha

O odchodu do ciziny jsem snila již od studií. Po ukončení studia v r. 1994 nebyla tato možnost tak jednoduchá jako nyní. Byla jsem na studijním pobytu, který jsem si sama hradila, v Mayo Clinic v Rochestru v Minnesotě, kde jsem dokonce v průběhu 8 měsíců udělala nostrifi kační zkoušky. (Zázrak!) Ovšem sehnat práci z Čech pak bylo nemožné. Zůstala jsem v Čechách, založila rodinu a zbyla mi pouze vzpomínka, pár nostrifi kačních papírů, které tak můžu vyhodit do sběru, a nesplněný sen. Mít druhou šanci, neváhala bych ani minutu. Po všem, čím jsem si musela projít, abych se z internisty přeškolila na praktického lékaře, měla k tomu rodinu - tři děti, bych nikomu nepřála, aby to musel zažít. Finanční nouzi, ve které jsem s rodinou byla, si nedovedete představit. Nebýt babiček a dědečků, nevím, kde by děti skončily, snad někde v dětském domově. Proto všem radím, utíkejte všichni, kdo můžete, v Čechách nás nic pozitivního nečeká, pouze nouze a závist. Lékaři tady ještě dlouho nebudou mít to postavení a plat, který jim náleží.

Jarmila Pavlovičová, praktická lékařka, Jílové u Děčína Uvažovali jste o odchodu za prací do ciziny? Nebo už máte se zaměstnáním v zahraničí nějakou zkušenost?

Nemám sice zkušenosti s prací v zahraničí, ale asi mi nic jiného nezbude. Pokud mi VZP jako ORL specialistovi vnucuje 3 roky na jedno rodné číslo na pololetí průměr nižší, než je bod základního kódu oboru - cílené vyšetření ORL specialistou II. st., tak už déle nezvládnou financovat z plateb ostatních zdravotních pojišťoven pacienty VZP, které ze zákona musím ošetřit. V tom případě si budu muset jet na ně vydělat do Francie.

Bohuslav Machaň, ORL specialista, Prostějov

Samozřejmě. Mnohokrát. Zejména pro v našem státě celkově zahnívající atmosféru jak ve společnosti, tak ve zdravotnictví - a to nemluví o politice. Ne že by někde chleba nebyl o dvou kůrkách. Jisté ale je, že práce zdravotníků si ve většině zemí váží více, a to nejen finančně. Osobní zkušenost se zaměstnáním v cizině nemám. Tu a tam však do různých cizích států vyjedu, a pak se zajímám a občas i některé zdravotnické zařízení navštívím. A rozdíly jsou nebetyčné. Samozřejmě jsou státy, kde je to se společností i zdravotnictvím horší než u nás. Tam ale asi nikdo rád pracovat neodejde. Na druhé straně jsou státy, kde se pracovat obecně i ve zdravotnictví dá a za lepších podmínek než u nás.

Vratislav Škoda, rentgenolog, NsP, Česká Lípa

O práci v zahraničí jsme uvažovali i s manželem. Vzhledem k tomu, že máme větší komplex praxí dohromady s kolegy, tak nemůžeme odejít. Máme tu výhodu, že se vzájemně podporujeme při dosud nevyřešené otázce zdravotnictví v naší zemi. Hodně cestuji, takže jsem navštívila mnoho zdravotních zařízení v cizině - Nový Zéland, Singapur, Řecko, Kypr, Francii. Všude jsou nesrovnatelně výhodnější podmínky pro lékaře, a to nejen ekonomické.

Helena Fuchsová, dětská lékařka, Řevnice

Se zaměstnáním v zahraničí žádnou zkušenost nemám, po celou dobu své praxe pracuji v ČR. A o odchodu za prací do ciziny jsem vážně nikdy neuvažoval. A to ze tří důvodů: 1) Jako cizinec, který by chtěl pracovat v privátním sektoru, bych byl pravděpodobně bez šance a o státním sektoru jsem neuvažoval. 2) Výrazným limitujícím faktorem je nyní moje jazyková bariéra a adekvátní znalost cizího jazyka. 3) Práce zde mě baví a asi bych si venku těžko zvykal. Každopádně klady i zápory pobytu i práce v zahraničí si asi každý umí spočítat.

Jiří Urbánek, soukromý diabetolog a internista, Podbořany, okr. Louny

Uvažoval jsem a uvažuji stále, čekám na vývoj situace ve zdravotnictví, na naší klinice a na specializační způsobilost. Důvody jsou finanční a touha po životní zkušenosti z jiné země. Dosud nemám pracovní zkušenost ze zahraničí...

Jan Vícha, Ortopedická klinika FN Hradec Králové

Zkušenost z práce ze zahraničí je velmi zajímavá a každému ji doporučuji. Mně osobně se podařilo 2 roky pracovat v lékařském výzkumu, kdy mým zaměstnavatelem bylo ministerstvo zdravotnictví státu New York (tj. Department of Health of New York State). Podobně jako celé řadě našich kolegů, kteří obdobnou zkušenost sbírali nebo sbírají v západní Evropě nebo v USA, jsem získal pohled na vlastní zemi zvnějšku, zkušenost s funkčním systémem a korektními pracovními vztahy. Tento pobyt mi dal i určitý optimismus, který logicky vedl ke snaze nabyté zkušenosti alespoň zčásti uplatňovat doma. Je také faktem, že není jednoduché se v zahraničí přizpůsobit, nicméně podobně složitě je se vracet. Američané používají pro psychický stav při návratu termín „reverse culture shock“, což není míněno speciálně pro střední Evropu, ale velmi dobře to vystihuje naši situaci. Nevidím nic fatálního na tom, že především mladší lékaři odcházejí do zahraničí. Pouze bych si přál, aby se tito naši kolegové mohli vracet a obohatit tak náš systém o cenné profesní i lidské zkušenosti.

Michal Holub, infektolog, infekční klinika 1. LF UK, Praha

Ano. Kvůli nedostatečnému finančnímu ohodnocení v ČR. Kvůli velkému množství přesčasových hodin, cca 1200 ročně. Se zaměstnáním v zahraničí žádné zkušenosti nemám. Pobýval jsem ale 5 týdnů na stáži na novorozeneckém oddělení v australském Sydney a představu o práci v zahraničí tedy mám.

Petr Janec, neonatolog, Novorozenecké odd., Masarykova nemocnice Ústí n. Labem

Železničář

Cestující vyvázli bez zranění

30.10.2008 Železničář str.6 Informujeme

MARTIN NAVRÁTIL HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Několik minut po výjezdu z Hradce Králové hlavního nádraží vytrhla cestující rychlíku 986 Pardubice-Liberec z diskuse, spánku, snění, pohledu z okna či jiné činnosti silná rána, skřípění plechů o plech a prudké brzdění. Vneděli 19. října v 11.30 hodin se s prudce brzdící soupravou motorového a dvou přípojných vozů dopravní ruch na trati 031 na hodiny zastavil.

Rychlík jedoucí přibližně devadesátikilometrovou rychlostí dobrzdil několik set metrů za přejezdem u stanice Smiřice, ale pár metrů za přejezdem zůstal vedle koleje ležet zničený osobní automobil. Telefon na tísňovou linku - a téměř vzápětí přistává **virtulník záchranné služby**, hned za ním dojíždějí sanitky, hasiči a policie. Záchranáři nakládají těžce zraněného řidiče a jeho spolujezdkyni. Policie páskou neprodleně zajišťuje místo nehody, za nímž se začínají seskupovat zvědavci, a rozbíhá se kolotoč vyšetřování. Přijíždějí i zaměstnanci královéhradecké stanice a regionálního inspektorátu Drážní inspekce. Zaměstnanci ČD okamžitě konají předepsaná opatření a shánějí náhradní autobusovou dopravu. Cestujícím jak ve vlaku 986, tak i v protijedoucím R 652, který zastavil ve Smiřicích, začínají nekonečné desítky minut čekání. Dopadlo to tentokrát relativně dobře, mohou si říkat cestující, ale ti zpravidla spěchají k cíli cesty a pro několikahodinové vyšetřování a přenášení těžkých zavazadel do autobusů nemají příliš pochopení.

Zaměstnancům ČD a SŽDC vyvstávají další komplikace. Kromě odstranění vraků auta z profilu koleje je nutno zajistit odtahování rychlíku, jehož liberecký motorový vůz 843.025 má zničený kohout brzdového potrubí, pluh a je nutno jej odtáhnout - provozní jednotka Liberec okamžitě na protivlaku posílá náhradní lokomotivu. A co je ještě horší, zničené auto strhlo, a tudíž vyřadilo z provozu vjezdové návěstidlo „PL“, které je umístěno hned za přejezdem. Ještě že vedení nebo auto „netrefily“ trakční vedení nebo stožár.

Jako by ty nepříjemné události neměly konce, říká mi člen vlakové obsluhy libereckého rychlíku, před pár dny jsme měli sebevraha v Ostašově, pak přejetého člověka v Mníšku u Liberce a teď tohle.

Ještě, že to bylo bez obětí na životech. Provoz na trati byl obnoven až v 15.20 hodin ovšem s tím, že vlaky až do obnovy vjezdového návěstidla musely vjíždět na písemný rozkaz a ruční přivolávací návěst. Desítky vlaků osobní dopravy byly nahrazeny autobusy firmy Mrázek, vlak Os 5683 byl odřeknut v celé trase.

A příčina nehody? Nelze spekulovat, závěr ponechme na vyšetřujících. Podstatnou informaci však už nyní uvést lze, a to, že jak podle Policie ČR, tak podle ústní informace nejméně tři osob z vlaku 986 bylo přejezdové zabezpečovací zařízení na inkriminovaném přejezdu v době střetu v činnosti, a to včetně zvukové a světelné signalizace.

Foto popis| Autentické záběry z místa střetnutí na přejezdu

Foto autor| Foto: AUTOR (2x)
